

Hồi 69

Trên Đường Phục Hận

Những tia hồng quang chói lòa đan chéo trên đỉnh núi Phượng Lâu.
Âm...

Bình... bùng...

Tiếng nổ rung chuyển Âm Cốc.

Đá sạt lở bay tung, cây trúc gốc phóng vèo trên sườn núi như gặp trận cuồng phong kinh khiếp.

- Ha ha ha...

Hỏa Long bang chủ, râu tóc dựng ngược giữa kinh phong, áp khí:

- Giỏi lắm, con trai của ta. Con đã luyện xong mười chiêu Hỏa Long Thần Chương, công lực siêu tuyệt.

Lục Siêu Quang phóng vút đến bên cha, vòng tay cúi đầu:

- Thân phụ, cũng nhờ cha đã tận lực truyền thụ cho con.

Bang chủ Lục Siêu Quân vỗ mạnh vào lưng Siêu Quang:

- Đúng ra là do căn cốt tuyệt phẩm của con, lại nhờ Chân Dương Nội Khí thâm hậu, nên con đã tiếp thu nhanh chóng các chiêu Cương Mãnh và Nhu Công thật ảo diệu.

Nụ cười tươi nở trên môi chàng trai:

- Ôi, thật vậy sao cha?

Lục bang chủ cười sảng khoái:

- Đúng như vậy. Anh em Vạn Độc Bá Giả luyện ba năm, không bằng con chỉ luyện ba buổi.

Lục Siêu Quang nhướng mắt:

- Sao lạ vậy cha?

Bang chủ đáp nhanh:

- Tại vì con đã được thúc phụ Phiêu Bồng Khách truyền cho con nội lực bằng kẻ rèn luyện cả mấy mươi năm. Võ công tự nhiên thấm nhuần nhanh chóng, mãnh liệt như suối đổ vào nguồn vậy.

Một tràng cười bỗng vang lên như châm chọc, chế diễu từ đầu vọng lại, khiến cha con Lục bang chủ ngạc nhiên, đảo mắt nhìn.

Liền đó, câu nói lại sang sang:

- Ôi, cha con khen ngợi, tán tụng nhau sao chán lỗ tai quá.

Lục Siêu Quang gầm lên:

- Kẻ nào núp lên đó, xuất đầu lộ diện xem nào?

Vèo...

Từ trên mỏm đá cao, một bóng người lao vút xuống bộ râu trắng dài thậm thọt tung bay theo gió.

Nhân vật nào mà có nội lực truyền âm vừa qua đến giọng cười, tiếng nói từ chớp núi tuyết mù xuống trước động đá, nghe rõ mồn một vậy.

Bang chủ Lục Siêu Quần lập tức giương song thủ, còn Siêu Quang trở mắt nhìn bóng người chao nhẹ như chiếc lá.

Thì ra một lão nhân, bên hông đeo lưng lẳng bình rượu to tướng, y phục rộng thùng thình.

Chàng vui vẻ kêu lên:

- Ôi, Túy Cuồng lão tiền bối.

Hỏa Long bang chủ cũng bật cười:

- Tưởng ai, hóa ra ông bạn già say sưa.

Túy Cuồng Lão đứng chân trên mỏm đá nhọn, thân pháp nhẹ nhàng đến cái bình rượu bên hông cũng chẳng rung rinh.

Lão vòng tay, nghiêng đầu:

- Tham kiến Lục bang chủ. Thật bất ngờ và sung sướng được gặp lại lão huynh, sau mấy năm tuyệt tích giang hồ.

Lục Siêu Quần vòng tay:

- Cơ duyên nào khiến lão huynh có mặt ở nơi này vậy?

Ngửa cổ hóp một ngụm rượu, Túy Cuồng Lão trầm giọng:

- Ta định về trấn Nam Hưng hoặc Đào Hoa Trang tìm tiểu tử. Tình cờ phi hành ngang đây, thấy kinh khí và hồng quang xẹt đầy trời, bèn đáp xuống chóp núi xem ai thi triển chương công. May là ta trụ bộ trên mỏm đá, nếu núp ở tàn cây thì đã bị kinh phong thổi bật đi rồi.

Lão lại lắc đầu, le lưỡi:

- Hỏa Long Thần Chương kinh khiếp thật. Cứ như ngàn con rồng lửa vùng vẫy khắp bầu trời.

Lục Siêu Quần vĩnh râu cười khà khà:

- Ông bạn già say sưa, xin đừng khen quá lời vậy.

Quay nhìn Túy Cuồng Lão, Lục Siêu Quang hỏi nhanh:

- Thừa tiền bối, người muốn tìm văn bối có việc gì?

Túy Cuồng Lão nghiêm giọng:

- Lúc này chẳng phải thời gian để tiểu tử ở đây luyện chương nữa. Phải lập tức hành động ngay thôi.

Siêu Quang ngạc nhiên:

- Lão tiền bối, xin nói thẳng ra đi.

Phấy ống tay áo một cái, Túy Cuồng Lão đáp:

- Ta vừa hay tin, Bá Giả công tử thỉnh viện được Ngũ Đại Lão Ma từ Tây Tạng sang, đã khống chế quần hùng, triệu tập các môn phái lên đỉnh Quang Minh để hài tội tiểu tử người đó. Tất nhiên nhân dịp này tên đại ma đầu sẽ lợi dụng cơ hội chiếm lấy ngôi vị minh chủ võ lâm.

Lục bang chủ dựng đứng bộ râu bạc:

- Quần hùng ngũ phái chịu lép vế trước bọn ác ma vậy sao?

Túy Cuồng Lão mỉm cười:

- Không phải ngũ phái, mà là thất phái. Phen này có cả phái Bạch Hạc và Cái Bang. Nhưng Vạn Độc Bá Giả đã tóm thâu Nhị Giáo, Nhất Hội, uy lực lừng lẫy, quần hùng đành phải tuân theo tờ Huyết Thiếp của hắn... Hiện nay chương môn nhân và các cao thủ võ phái đã lên đường lũ lượt lên đỉnh Quang Minh rồi.

Siêu Quang nổi nóng, thét:

- Vậy ta phải đến đỉnh Quang Minh trừ khử tên đại ma đầu ấy.

Tia nhìn của Túy Cuồng Lão lướt qua hai cha con Lục bang chủ và trầm giọng bảo:

- Phải coi chừng. Bên cạnh Vạn Độc Bá Giả còn có bọn Ngũ Đại Lão Ma từ Tây Tạng đến, âm pháp, ma công cực độc, chẳng phải trò đùa.

Lục bang chủ vẫn cười hăng hắc:

- Không sao, không sao... Bọn ác ma ở Quan Ngoại, ta đã từng thử sức, chẳng có gì đáng sợ. Chỉ cần đề phòng ám khí của chúng. Như trường hợp của ta đây, trong một lúc phân tâm, đã bị Tứ Độc Lão Quái núp lén hãm hại bằng ám khí, đến phải thân bại danh liệt mấy năm trời.

Túy Cuồng Lão thấy tay:

- Thôi, chuyện đã qua, còn nhắc lại làm gì. Nếu đã quyết thì lão huynh và hiền đệ phải cấp tốc lên đỉnh Quang Minh mới kịp.

Lục bang chủ nhìn Túy Cuồng Lão:

- Lão đệ cùng đi với cha con ta chứ?

Nâng bình rượu hớp nhanh mấy ngụm, Túy Cuồng Lão gật đầu lia lịa:

- Tất nhiên, tất nhiên...

Lục Siêu Quang hăng hái:

- Vậy kính thỉnh lão tiền bối và thân phụ lên đường.

Ba bóng người cùng phóng vút lên không trung, rồi lao vèo về hướng Quang Minh Đỉnh.

- o O o -